

В другу річницю смерти Великого Вождя Українського Народу

СИМОНА ПЕТЛЮРИ

З рук до рук!

З хати до хати!

Два роки вже минуло, як на вулиці в Паріжі убито ГОЛОВНОГО ОТАМАНА СИМОНА ПЕТЛЮРУ. Большевицькі кати з Москви лайніли жида чекиста Шулима Шварцбара, щоб убити того, хто ціле своє життя віддав на боротьбу за визволення українського народу з під московського ярма та з під панської неволі.

СИМОН ПЕТЛЮРА хотів, щоб народ український сам створив свою НЕЗАЛЕЖНУЮ ДЕРЖАВУ — УКРАЇНСЬКУ НАРОДНЮ РЕСПУБЛІКУ та щоб в цій Державі були встановлені такі закони, які боронили б права селянства, робітництва та всього працюючого люду нашого. За це боровся він з Москвою царя Миколи II, який грабував наш народ, за це боровся він з большевицькою червоною Москвою, що наслала на наші землі під командою жидів та москалів свої червоні армії.

Большевицькі грабіжники одурили наш народ — вони обіцяли йому, що запровадять земний рай на Україні. А що ж бачимо тепер? Здирають все, що бачить іх володіске око — здирають останню сорочку, змушують віддавати останній кіш хліба, налогом обложили все, без чого не можна обйтись в господарстві. Ale частина нашого народу обурена червоними катами, не піддержала боротьбу української армії за визволення Батьківщини і це ослабило збройний опір нашої армії проти зaborчої большевицької Москви.

Уряд Української Народної Республіки і Військо II змушені були покинути рідні землі та податись на чужину. Минуло чимало вже літ з того часу і народ наш побачив, як його ошукано і які нові кайдани наділи на нього теперішні червоні хазяїни на Україні. Нерай приніс з Москвою червоноярмієць, а тюрму і розстріли; не добробут запровадила большевицька влада, а що-річний голод, пошесті та жебрацьке життя! Де ті школи по селах, які запровадив Уряд Української Народної Республіки? Замість їх — комсомол, де учать тільки розбратору, паскудній лайці, де тільки нівечать молоду діточку душу! А де влада українського трудового народу — Центральна Рада та Трудовий Котирес? Замісцеї неї Україною правлять по наказам із Москви совети, що складаються з москалів, жидів та ріжних чужинців — зайдів!

Все це народ наш зрозумів уже. На своїй шкурі переконався, що то за большевицька влада. Воронощо до московських грабіжників росте з кожним днем, серед нашого народу. Чекають всі на слушний час, в безмежній своїй люті підсилає душогуба Шварцбага. Бачить він, що земля під ним трясеться і тому ли, що як убить СИМОНА ПЕТЛЮРУ, то посюльку в народі нашім розбіття та знезіру, що коли не стане улюбленим народного Вождя, то легше буде риборкати цілу Україну.

Але помилився лютий ворог!

Смерть СИМОНА ПЕТЛЮРИ ще більше зізнала і зміцнила нас для боротьби за визволення нашої

Батьківщини! Там де простий козак і Гетьман вже не далеко! Готуймося до нього! Спільними силами з Урядом Української Народної Республіки та з її Армією, що перебувають на чужині, ми вдарили разом на червоних крокодилів цієї Республіки та з її ворогом не буде! І смерть СИМОНА ПЕТЛЮРИ буде останньою жертвою українського народу в боротьбі за його визволення, за його Незалежну Українську Народну Республіку!

Час страшного суду над ворогом вже не далеко! Готуймося до нього! Спільними силами з Урядом Української Народної Республіки та з її Армією, що перебувають на чужині, ми вдарили разом на червоних крокодилів цієї Республіки та з її ворогом не буде!

За здійснення ідеалів Великого Народного Вождя СИМОНА ПЕТЛЮРИ — за Вільну Україну!

Вічна пам'ять

Вічна пам'ять мученику і страднику СИМОНУ ПЕТЛЮРІ, що життя своє поклав за народ! Вічна пам'ять всім розтріляним і замученим червоними катами, всіх хто життя своє поклав за Батьківщину!

Український Революційний Комітет.